

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

VASUTI

(SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.)

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ ifj. GÖRGEY LÁSZLÓ ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... 8 korona
Fél évre ... 4 korona
Negyed évre ... 2 korona

Szerkesztőcég:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... 14— kor.
Fél évre ... 7— kor.
Negyed évre ... 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Vasuti üzletigazgatóság Miskolczon.

Miskolcz, aug. 2.

(—s.—ó.) Már régebbi idő óta foglalkoznak az irányadó körök azon gondolattal, hogy mint Ausztriában, nálunk is külön vasuti miniszterium szerveztessék és a magy. kir. államvasutak budapesti igazgatósága egy Budapesten és több alkalmas vasuti gőczpontokon fekvő vidéki városban létesítendő vasuti üzletigazgatóságba decentralizáltassék, míg az eddigi üzletvezetőségek teljesen megszüntetnének.

Tekintettel az államvasutak óriási hálózatára, nagy létjogosultsággal bír egy a vasutügyi miniszterium, mint az üzletigazgatóság eszméje is, mert ily nagy hálózat lényegesen megnehezíti, bonyolulttá, nehézkessé, hosszú időt igénylővé teszi az egy központi igazgatóság által való vezetéset, míg a vasutügyi miniszterium létesítése esetén, mely az egész vezetés felett esupán a főfelügyeletet gyakorolná, a vezetéset általánosan irányítaná és kormányozná, a felállított és teljes hatáskörrel felruházott üzletigazgatóságok kisebb kiterjedésű vonalajkon sokkal könnyebben, pontosabban és nagyobb ellenőrzéssel vezethetnék a vasuti üzemet, az üzletet, mert tulajdonképen a szállításnak megkönnyítése, hozzáférhetővé tétele, mennél több szállítmánynak szerzése, a nagy közönség érdekeinek szem előtt tartására irányuló üzleti szempontnak kell lennie uralkodónak a vezetésben.

Ez eddig a központi igazgatás mellett lehetetlen volt, de lehetséges lesz az üzletigazgatóságok felállítása esetén és mindenesetre míg nagy anyagi előnyöket fognak biztosítani az intézetnek, addig a közönség érdekeit is lényegesen elő fogják mozdítani.

Még csak kombinációba van véve egy a vasuti miniszterium, mint az üzletigazgatóságok felállítása, a napi sajtó máris tudni véli az üzletigazgatóságok székhelyeit is: *e szerint öt üzletigazgatóság létesíttetnék: egy Budapesten, egy Kolozsvártn, továbbá egy Győrben, egy Temesvárott és egy Miskolczon.*

Nincsenek e tekintetben biztos értesüléseink és azt hisszük, még igen korai volna arról beszélgetni és mint biztosat állítani, hogy hol lesznek a vasuti üzletigazgatóságok, de mindenesetre *Miskolcz egy is mint alkalmas fekvésű vasuti gőczpont, egy is mint felső Magyarország legélénkebb torgalmu kereskedelmi városa, méltán*

megérdemelné, hogy az egyik üzletigazgatóság itt létesíttessék.

Felső Magyarország közönsége is hozzá szokott már, hogy Miskolcson van azon vezető hivatal, mely a szállító közönség ügyesbajos dolgait elintézi, ide vannak szokva ugyanis és mivel az üzletigazgatóság amúgy is a már meglevő üzletvezetőség személyzetének szaporításával létesíttetnék, mindenesetre előnyös volna ezen szempontból is az üzletigazgatóságnak Miskolcson való felállítását, mert az itt székelő üzletvezetőség vonalainak úgy vasuti viszonyait, mint a szállító közönség igényeit is jól ismerik.

Mi is reméljük tehát, habár biztosan állítani most még nem is merjük, hogy Miskolcson is fog vasuti üzletigazgatóság felállítani, mely Miskolc város további fejlődésének hatalmas tényezője leend.

A jegyvizsgálatról.

— Irta: Bacskay Dezső. —

Jókora százalékát teszik ki az utasoknak azok, a kik vagy nincsenek menetjeggyel ellátva, vagy a birtokukban levő jegy érvénytelen a használt vonatnemre és kocsi-

osztályra, vagy végül a kik tovább utaznak, mint a meddig jegyük érvénye kiterjed. A vasutintézetet tehát nagyon is érzékenyen károsítja a helytelenül végzett jegyvizsgálat, mert ez van hivatva megakadályozni a vasut jogosulatlan használatát és ellenőrizni, hogy senki se vonhassa ki magát a díjszabászerű teljes illetékek fizetése alól. Hol e tekintetben kifogásolni való van, ott teljes szakértelemmel, udvarias, de a mellett határozott modorban fellépve kell a jegyvizsgálónak intézete érdekeit megóvni.

Ezen szolgálatra tehát sem a rangfokozat, sem a szolgálati évek száma nem kvalifikál, hanem a vonatkozó utasításokban, díjszabásokban és rendeletekben való feltétlen biztosság és alapos tájékozottságon kívül szükséges a közönséggel való érintkezésre alkalmas, sima modor, kellő határozottság, gyors áttekintés és jó emlékező tehetség. Szükséges az emberismeret, hogy a jegyvizsgáló kellő értelmességgel fel tudja ismerni a helyzetet és megválasztani a hangot, melyet egy-egy esetben alkalmaznia kell. Ha ezen tulajdonságokat nélkülözi, könnyen jut abba a helyzetbe, hogy valamely ingerlékeny, heveskedő természetű utassal összeszólalkozva, kölcsönös sértések esetén marad vádolt, míg önuralmának és higgadtságának megőrzése mellett a sértő ellen feljelentést téve, elégtételt kap. Bizonyos foku érettség kell ahhoz, hogy a szolgálatban álló közeg meg-

TÁRCZA.

Álom.

Itju élttem egy kínos perczében
Álom jött szememre és mig álmodék,
Egy angyalt láttam. Így szólt: „Hirt hozok neked.
Higgy, mert eszményképed. Te is fellelheted!”
— Óh mily boldog valék!

Alvajáró gyanánt évekig bolyongva
Az angyal szavain már már kétkedék,
De csillagom feltűnt egy szép nyári estén,
Fényes sugarával integetve felém . . .
— Óh mily boldog valék!

Ragyogj, ragyogj én fényes csillagom,
Eszményképem vagy Te, kit megálmodék,
Most boldog vagyok, de ha tudnám, hogy egykor
Körülte Te véled bolyonghatnék, — akkor
— Még boldogabb volnék.

Keszler László.

Elvesztett boldogság.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Csendes a kávéház. Alig van vendég, az egyik pinczér a kályának támaszkodva szundikál, a másik a sötét kártyaszobában cigarettázik. Az unott képű kaszírő álmosan babrál a kockára vágott cukor között, kis tálcákra rakosgatja, mindig négyet-négyet.

Egy kis sarok asztalnál egy fiatal ember ül. Mint már hónapok óta mindennap, esti theáját issza s ez alatt végig lapozza az újságokat.

Egyszerre önkénytelen mozdulattal eltolja maga elől theáját s szeme különös merevséggel síklik végig mindig ugyanazon a három soron, melyet már Isten tudja hányadszor olvasott el. Egy rövidke hír az egész a *Házasság* rovatban, valahol a vidéken egy leányt vesz nőül egy férfi.

Végre leteszi az újságlapot s csendesesen kevergeti theáját. A csészébe néz s az abból felszálló gőzben egymást felváltó képeket lát, a multnak képeit.

értesse azt, hogy őt — szolgálatában léte alatt és szolgálatából kifolyólag — személyében megsérteni egyáltalán nem lehet és ha sértés történik, az nem az ő magán személyét érinti, hanem hivatalos állását és ezért a sértésért elégtételt szerezni felettes hatóságának gondja és feladata. A ki ezzel a tudattal nem bír és a sértéseken felingerülve elveszíti higgadságát és az őt sértetőt viszont megsérti, ezzel eljátszotta a panasztétel és elégtétel szerzés jogát; sőt a menyiben helytelen eljárásával elősegítette azt, hogy egy szolgálatban levő közeg bántalmazója büntetlen maradjon, megrovást érdemel.

Szükséges, hogy a jegyvizsgáló finomabb lelki érületű legyen, kinek fogékonysága van a gyengék, betegek és öregek gyámolítása iránt. Nem egy esetben védtelen gyermekek és egyedül utazó nők oltalmazása vár reá a nagyközönségnek hivatalos állásába helyezett bizalma folytán.

Nem lehet tehát ezen sokoldalú rátermettséget igénylő állásban természetüknél fogva durva, elfásult lelkű egyéneket megtűnni. A jegyvizsgáló modorának mentnek kell lennie a póriasságtól, de ép oly rút és elvetendő a gigerlis affektáltság és henczező vagy épen bizalmaskodó modor, mely esetleg szégyenteljes visszautasításra ad okot.

Az utasokkal szemben önként, mintegy nemesebb ösztönből kifolyólag a legmesszebb menő előzékenységet alkalmazva, a jegy-

vizsgáló előnyös oldalról fogja magát megismertetni és alig képzelhető el, hogy a legingerültebb utast is ne lehetne a kellő tapintattal felvilágosítani arról, hogy vele jogtalanság nem történt és ne lehetne megnyugtani.

A modoron kívül kell még, hogy ruházat tekintetében feltétlen tisztaság és egész megjelenésében bizonyos csín tegyen jó benyomást, míg a szigorúan előírás szerinti öltözködés komolyságával tiszteletet parancsoló. Nem tűrhető a személykocsik belsejében visszatetsző botos és bárányszőrsapka, piszkos és gyűrött ruházat vagy polgári öltönyhöz való gallér és nyakravaló, sárga keztyű stb. Fekete keztyű használható, ez csinos és nem piszkolódik, mint a fehér.

A szolgálatát tudatosan ellátó jegyvizsgáló állandóan szem előtt tartja az intézete érdekein kívül az utasok személy- és vagyonbiztonságát. Gyakorlott szeme felismeri a közveszélyes és gyanús alakokat és ezeket szemmel tartva, megakadályozza tervezett visszaéléseiket. A vonatokon utóbb előfordult lopásokat, zsebmetszéseket ily módon korlátozni lehet.

Sok olyan mozzanat van még, a mi a jegyvizsgáló gondosságára, körültekintésére és állandó figyelmére vár. Ilyenek a gőzfűtési berendezések, kályhák állapota, a gázvilágításu kocsiknál a csapok gondos elzárása és üres fiülkék lámpaernyőinek behuzása, eső

Mosolygó tavaszi napon látta először. Egy nedves, szürke őszi napon találkozott vele ismét. A mi közbül esett, már rég a feledésé, mely egy csalfa lány emlékét temette el.

Együtt ültek a kis kerti házelőtt s az ifjunak úgy tetszett, mintha tavasz óta ülnének itt együtt. Másra gondoltak s másról beszéltek.

Este lett s az ifjunak oly rosszul esett, hogy el kell válniok, hogy nem maradhatnak együtt tovább, nézve a távoli hegyoldalt a leszálló alkonyatban együtt, egymás mellett.

... Ismét egy őszi est. Hangos beszélgetéssel veri fel a mögöttük haladó vig társaság az országot csendjét.

Ők ketten, szótlánul mennek elől. Az ifju jövőjéről szólt, tanulmányairól s a lány némán hallgatta. Nem szólott, midőn az ifju az elválasról beszélt, a bizonytalan, a hosszú távollétről s midőn azt kérdezte, visszajöjjön-e, a lány ajkai helyett a nedves kék szemek adtak feleletet.

... Sokszor találkoztak egymással ezentul. Szerelmük nem volt szótlán többé, megtalálta szívük a hangot, melylyel a másik szívéhez szóljon.

Hányszor kérdezték egymástól azt, a mit jól tudtak mindketten, mert hisz ép azért kérdezték, — s hányszor felelték rá egymás szemébe nézve: — nagyon, szívből, igazán.

Mily unalmas volt a társaság, mily üres volt a színház, ha nem volt ott a másik s hány-szor kérték el egymástól a látesövet, hogy az alatt lopva megszorithassa az ifju a hófehér kezét.

A bálokon mily féltő gonddal nézte az ifju a lány mulatását. Irigyelt mindenkit, kire a lány mosolygó tekintete esett, féltette mindenkitől, ki tánczközben átkarolta derekát. S ha egymásra néztek, a végtelen boldogságot látták egymás szemében, a nagy, a szívből fakadt, az igaz szerelmet.

... Bucsuzni ment az ifju a lányhoz. Messze utra, hosszú utra készítette a kötelesség.

Elszorult a szive, ha arra gondolt, mily soká nem fogja látni a mosolygó szemeket, a beszédes ajkakat, nem fogja megszorithatni a parányi kezeket, nem fogja hallani derűs kacagását, szerelmes szívének édes dobbanását. . . .

E bucsuztak egymástól, megcsókolták egy-

idején a nyitva hagyott ablakok bezárása stb. Mindezek együttléve nagy mértékben hozzájárulnak az utazás kényelmesebbé tételéhez és a kiadások csökkentéséhez, fontos tehát minden ténykedés, mely a jegyvizsgálói teendőkkel kapcsolatos.

Sok nehézséget okoznak a jegykiadásra be nem rendezett megállóhelyeken jegy nélkül felszálló utasok, különösen ha rövid utat tesznek meg, mert a menetdíjak beszedése és a vonatvezető útján való elszámolása a rövid idő alatt alig eszközölhető, holott szabály szerint az utánfizetési bárczát az összeg beszedésekor át kell az utasnak adni. Ha ez épen nem volna kivihető, akkor az utast menetlevélben való elismertetés mellett kell az állomásnak átadni.

A czélnak megfelelőbb eljárásnak tekinthető az, mely az osztrák államvasutakon van használatban, a hol is a jegyvizsgáló kezeli az utánfizetési tömböt és a jegy nélküli utasnak a pénz beszedésével egyidejűleg azonnal kézbesíti a megfelelő elismervényt.

Ezzel el van kerülve a vonatvezetőhöz menetel szüksége, a mi sokszor csak késelelemmel vihető keresztül és zavarokra adhat alkalmat.

Értelmiség és megbízhatóság tekintetében a jegyvizsgálónak kell oly fokozott állania, hogy ez az eljárás a nálunk szokásosnál aggrálysabbnak ne legyen tekinthető.

Podgyászkezelés a német vasutakon.

Miskolcz, augusztus 3.

A német vasutak óriási mérvű podgyászkezelését igen megnehezítette a sok írásbeli munka s azonkívül a vasutakra is igen nagy költséggel járt.

Hosszabb ideig tartó tanulmányozás után végre az elmúlt évben az ugynevezett amerikai podgyászkezelési rendszerrel tettek kísérletek a Berlin—Hamburg közötti vonalrészén.

Az amerikai podgyászkezelési rendszer lényege a következő:

A sok írásbeli munka és a mérlegelések elkerülése végett a podgyász darabra sorzámmal és a rendeltetési állomás nevével ellátott bádóg bárczát erősítenek szijjal, míg a podgyász feladója egy hasonló számmal ellátott bádóg bárczát kap.

A podgyász mérlegelése a legtöbb esetben elmaradhat, mert a 25 kg. súlyon alóli podgyász darabok nem mérlegeltetnek és a feladás alá kerülő podgyász darabok súlya ezen alul van. Csupán a nagyobb súlylyal bíró podgyászok kerülnek mérlegelés alá.

mást. Szent fogadást tett dobogó szívük s e fogadást megpecsételte két ajak.

. . . Messze tőle éjjeleket töltve, könyvei fölött virraszt az ifju. Nem magáért, *érette* tanul. Az ifjuság csillagokat ostromló becsvágya, mely czélját oly magasan keresi, hogy annak testet s nevet adni sem tud, két kék szemért, egy szőke kis leányért feláldozza szép s fényes álmait. Nem a fény s a hirnév, de a *boldogság* ragyog a távol ködében.

Az Ő neve, az Ő képe, az Ő szerelme az, a mely együtt virraszt az ifjuval. Ez ad kitartást s ez ad jutalmat is.

. . . Hosszu hónapok multán visszatért az ifju. Férfiúvá lett. — A kiérdemelt boldogságért jött s nem tudta, hogy az nem a férfi akarat, nem a nő hűsége, nem a szerelem hatalma, hanem a sors játékszere csupán.

Fölkereste őt, de azt, kit távozásakor hagyott itt, nem találta fel.

Nem esett szó köztük többé szerelemről, a férfi nem emlegette föl, a lány nem beszélt róla.

Idegen világot látott a férfi a lány szívében, nem az a tekintet az többé, mely az ifjut kísérte.

Kierőszakolni vagy visszakoldulni az elvesztett szerelmet, vagy gyűlöletet, vagy szánalmat kelt.

Visszatért tehát könyveihez s nem vitt magával sem gyűlöletet, sem szánalmat, csak szívének fájdalma kísérte el.

. . . Vigasztalan, komor napok voltak. Most tudta csak, hogy mint szerette Őt. A birás vágya sohasem oly erős, mint a mily mérhetlen a veszteség érzete. Most tudta csak igazán, mily hiányos az élet nélküle, mily sivár egész gondolatvilága, ha nem tölti azt be többé az Ő szerelme.

Istentkáromló szenvedélylyé lett kétségbeesése s csak lassan, idők multán enyhült tompa fájdalommá.

Oh, hányszor kérte álmatlan éjszakáin, hogy miért teremtett Isten érzést szívében, miért engedte, hogy lelke megálmodja mosolygó álmát, megpillantsa azt a fényes képet, mely átsuhant rajta?

Miért engedte álmodozni esztelen lelkét boldog jövőről, női hűségről, örök szerelemről, két léleknek egy üdvéről?

Miért? Miért?

A nagyobb súlyt a nagy gyakorlattal bíró podgyászkezelő személyzet, ha kisebb is a podgyász darab, egyszerű megemelés által is megérzi, míg a nagyobb darabok, már pusztán megtekintésre is elárulják a nagyobb súlyt és mint ilyenek, a mérlegre kerülnek.

A kalauzkocsiba berakott podgyászt azután a kezelő kalauz az állomások szerint rendezi a bádóg bárczák alapján.

A rendeltetési állomásra megérkezve, az utas egyszerűen átadja a bádóg bárczát, melynek ellenében neki podgyászát kiszolgáltatják.

Ezen amerikai rendszer tagadhatatlanul nagy könnyítéseket szerzett és nagy előnyökkel járt, de csakhamar jelentkeztek annak hátrányai is.

Nevezetesen a rendeltetési állomásnak mindig vissza kellett küldeni a feladó állomásra a podgyász darabokról levett és az utasok által átszolgáltatott bádóg bárczákat, a mi sok bajjal járt, azonkívül a homályos világítású kalauzkocsiban nagy nehézséggel lehetett csak a bádóg bárczák számait elolvasni, ami a kezelést megnehezítette.

Ezeken a tapasztalat útján szerzett hiányokon okulva, a folyó évben az amerikai

rendszer alapelveinek szem előtt tartásával praktikus módosításokat eszközöltek.

Ugyanis három részből álló podgyász bárcza tömböket vettek használatba a bádóg bárczák helyett. A tömb egyik része kiszakítván, a rendeltetési állomás nevével el látva a podgyász darabra erősítetik, egy része az utasnak lesz kézbesítve, míg a harmadik részt a podgyász kezelőnek adják át.

A podgyász kezelő azután a bárczák szerint rendezi a kalauzkocsiban az egyes állomásokon leadandó podgyász darabokat.

Ezen vegyes német—amerikai rendszer szerint való podgyászkezelés a nagyobb állomásokon könnyen és gyorsan lebonyolíthatóvá tette a kezelési szolgálatot és éppen azért most a német vasutak a rendszer alkalmazását általánossá akarja tenni.

V. Z.

Kérelem.

Felkérjük hátralekos előfizetőinket, hogy az esedékessé vált díjakat kiadóhivatalunknál mielőbb fizessék be, mert ellenkező esetben a lap küldését be fogjuk szüntetni!

Innen-onnan.

Csábító kilátás.

— Barátom, az a vidék oly szép volt, hogy mikor a feleségem meglátta, elállt a szava ámultában
— Mit, elállt a szava? No, oda én is elviszem az enyémet is.

*
Kinek sok a hibája,
Rákeni a világra;
S legyen csak egy erénye,
Mindjárt nagyra van véle.

Biró előtt.

— Ön azt állítja, hogy még sohasem volt büntetve? Hiszen az iratok szerint kihágásért egy ízben már száz koronára volt büntetve.

A bankár ur kedélyesen szól:

— Száz korona? Hát büntetés az reám nézve?

Szerelem.

*
Mily érzelemtől ég kebelem?
Hó szerelemnek lángja hat át.
S honnan e láng, e gerjedelem?
Láttam apádnak szép — vagyónát.

... Egy fényes képet lát megint. Sokszor látta ezt ébren és álmaiban s most ismét feltűnik előtte.

Virágos oltár előtt ifju pár áll. A gyertyák lángjai, mint Istennek bemutatott apró áldozati tüzek, szelid fényt vetnek a rideg fülhalmályban.

Orgonaszó ballszik, tömjén-füst száll az ég felé!

S a virágos oltár előtt, a szent gyertyák fényénél esküszik a menyasszony örök hűségét, holtig való szerelmet az ő vőlegényének.

Az Isten szolgája megáldja őket s a tömjén-füst száll fölfelé.

Az orgona hangja messze száll a légben, azt hirdeti talán: Szeressétek egymást nagyon, szivből, igazán ...

*

A kávéház egyik sarokasztalánál ülő férfi hirtelen arcza elé kapja a félretett újságlapot. Ne lássa senki, a mint két könyesepp gördül végig arczán — az elvesztett boldogság után.

Irentruh.

Vasutasok balesetbiztosítása.

Írta: Oroszlányi László.

A „Haladás“ f. évi 18-dik számában egyszerre két cikk is jelent meg, mely a vasutasok balesetbiztosításával foglalkozott. A „Haladás“, valamint a többi vasuti szaklapok nagy része előfizetőinek balesetbiztosítást nyújt. Ezen kívül egyesek állnak fenn, vagy alakulnak, melyek tagjaiknak vagy baleset, vagy életbiztosítást nyújtanak. Ezek mind oly jelenségek, melyek arra késztetnek bennünket, hogy a baleset ellen való biztosításról pár sorban szólhassunk, s az éremnek mind a két oldalát alaposan szemügyre vegyük.

Egyik törvényszéki tárgyalás alkalmával a törvényszéki elnök a kihallgatott és egy összeütközésnél megsérült vonatmálházótól azt kérdezte, hogy van-e valami előadni valója sérüléséből származó kárigényére nézve. Ez azt válaszolta, hogy sérülése következtében keresetében károsodott, s így mintegy 100 forintot kitevő kárjának megállapítását kéri. Erre az elnök egész csodálkozó arckifejezéssel azt kérdezte, hogy hiszen „Ön mint rendszeres állást betöltő alkalmazott baleset ellen biztosítva van“ — s csak hosszabb eszmecsere után lehetett arról meggyőződni, hogy bizony az a balesetnek nagyon is kitett vasuti alkalmazott baleset ellen hivatalból nincs biztosítva, — s ha magán

uton erről nem gondoskodott, vagy ha véletlenül nem előfizetője valamely balesetbiztosítással összekötött lapnak, egyesületnek — a maga igazát keresheti ügyvéd, per útján!

A vasuti külszolgálatnál alkalmazott személyzet kivétel nélkül, s ezen személyzet ellenőrzését gyakorló központi közegek, mint a tapasztalás bizonyítja, lépten-nyomon szolgálatuk ellátásában ki vannak téve balesetnek. Nincs az a szolgálati ág, melynek alkalmazottja kivételt képezne. A forgalmi szolgálatnál, a vonat mozgósításnál alkalmazottaknál csak azt a jellegzetes szállóigét mondjuk, hogy egyik lábával a sír, másikkal a börtön szélén áll. Ott van a pályafentartás — kiknek veszélyes foglalatosságokról a baleset krónika kifogyhatlan eseteket tudna regélni. Vagy talán a szertári szolgálat volna kivétel — hiszen itt is a robbanás, a tűz veszélyének van kitéve. Végül a műhelyi szolgálatról nem is szólunk, mert a műhelyi szerencsétlenségek elég sűrűn fordulnak elő, a mi természetszerűleg a foglalkozás sajátosságából származik.

A külszolgálati alkalmazottak működése tehát folytonos veszélyek között folyik le. Bár az utasításoknak számtalan cikke előírja az elővigyázat sorozatát, bár a szabad és nem szabad könyvecskék és rendeletek egész halmaza intézkedik a tiltott cselekményekről, de mindezek magukban véve

A HÉT TÖRTÉNETE.

Miskolcz. augusztus 3.

(dr.) A komor kaszás ismét elvágta jelesünk egyikének életfonalát. Isten tudja! hányadik áldozat ez már rövid hat hónap alatt úgy, hogy már megdöbbenve kérdezzük: hová fog még sujtani ez évben halált hozó haragja? melyiket nagyjaink közül ragadja még ki körünkből?

Vadnay Károly, Miskolcz szülöttje, a „Fővárosi Lapok“-nak három évtizeden át szerkesztője, neves író, szabadságharcunk vitéz katonája és Miskolcznak sok éven át országgyűlési képviselője július hó 27-én meghalt Budapesten. Évek óta huzódó gyomorbaja végre gyomorráká fajult s ez vitte sirba.

A hatóságok elől való menekülésnek oly módjáról adtak hírt a napokban a fővárosi napilapok, a melyek eddig példa nélkül állott. Ugyanis báró Trunkel Ottó ez év elején nyolczvanezer korona értékű váltóhamisítás és több rendbeli csalás után a törvény sujtó kezét elkerülendő, egyszerre csak nyomtalanul eltűnt a fővárosból. Egy-két hónap múlva már több levél érkezett Amerikából Budapesten lakó édes atyjához, melyben azt írja, hogy igen jól megy dolga az Ozeánon túl. Ezek a levelek a rendőrség kezébe is kerültek, mire az itteni nyomozást beszüntették. Most

néhány nappal ezelőtt derült azután ki, hogy báró Trunkel Ottó sohasem volt Amerikában, hanem az egész idő alatt az angyalföldi örültek házában nyugodtan éli napjait idegen név alatt, mint örült s hogy az Amerikából jött levelek mind a szélhámos bárónak egyik bűntársától származtak s azt ezélezték, a mit el is értek, hogy a hatóságot félrevezessék. Természetesen az élőhalottak temetőhelyéa senki sem kereste báró Trunkelt. Most ezek után nem szabad már azon sem csodálkoznunk, ha nemokára arról kapunk hírt, hogy a rendőrség az angyalföldi vagy a lipótmézői bolondok házában tartott razzíát.

...

A mindenható szerelem mindenre képes erejéről szolgáltatott ismét élénk tanubizonyítékot egy előkelő, feltűnően szép, fiatal, ugyszólván gyermekeleányka. Messze idegenből keresett menedéket a 15 éves Neheim Adelinea bárónő Budapesten.

Otthon elszegényedett szülei, hogy a családnak a régi idők jóviszonyait ismét visszahozzák, a szép Adelinát egy nagy vagyonu, de öreg mágnásnak szánták feleségül. A fiatal leány azonban kezét már oda adta egy daliásan szép tüzérfőhadnagynak, s így a szülei által tervezett házasságban csak legszebb álmának és boldogságának temetőjét látta.

A mikor azután sem kérelemmel, sem a gazdag öreg ur ellen mindenütt kimutatott ellenszenvével nem ért cizélt, Budapestre szökött azon reményben, hogy

elég telenek arra, hogy az alkalmazottat meg is óvják a baleset bekövetkezésétől. A papirosra vetett rideg fekete betűk még korántsem nyujtanak biztosítékot. Mert mint a törvények csak általános elveket, irányokat foglalnak magukban, de nem terjeszkedhetnek ki a mindennapi élet ezer és ezer változatu eseteire, ugy ezek a rideg, fekete betűkbe öntött szavak sem foglalhatják magukba a vasutas működésének minden egyes fázisát. Azután hol vannak a véletlen körülmények, az emberi észszel előre nem sejtett esetek, hol vannak a természet kedvezőtlen befolyásai az emberi szervezetre? Mindezekre paragrafust csinálni nem lehet s ezekben a szegény vasutas jó szerencséjére van bízva.

A vasutasnak nehéz, a veszély ezerkaru hydrájától környékezett, szolgáltatétele betetőzést nyer az éjjeli szolgálatban. Ha már maga a vasuti szolgálat — a folyton mozgó, örökké változatos és percekhez kötött lebonyolításában veszélyes — még inkább veszedelmes ez az éjjeli időben, midőn egyrészt a sötétség agyarkodik az emberre, másrészt pedig az emberi szervezet a maga természetességéből van kiforgatva, — munkálkodni oly időben, melyet a teremés örök ura a pihenésre szánt! Csoda-e az, ha a természettel küzködő ember ereje ellankad? S hogy tényleg az éjjeli szolgálat mily veszélyt hord méhében, bizonyítja azon be-

igazolt tény, hogy a legtöbb és legvégezetesebb baleset éjjeli időszakban és ebben is az éjnek második felében, vagyis a küzködésben kifáradt időszakban történt, történik és fog történni.

Az emberi sérülések és halálesetek a hivatalos statisztika szerint javarészen saját vigyázatlanságból, kisebb részben szerencsétlen véletlenből származnak. Igaz, hogy a saját vigyázatlanságot a hivatalos vizsgálat kimondja, de kimondja ezt az utasítás vagy rendelet szerint, a mint t. i. ennek tiltó rendelkezésének áthágásáról van szó. De ha mélyebben bocsátkozunk bele azon körülmények bonczolgatásába, melyek a hivatalosan megállapított „saját vigyázatlanság“-ot előidézték — reájönnének arra is, hogy ez egyrészt a szolgálat sajátosságából származott, másrészt azon szolgálati igyekvésből, melyet a percekhez kötött lebonyolítás követel s végül az emberi erőnek küzködése a természet leküzdhetlen erejével szemben. Így bátran elmondhatjuk, hogy a sérülések csekély része az, melynél kizárólag könnyelműség, vétkes mulasztás volna az ok.

Az éremnek egyik oldaláról olvashatjuk tehát a veszélyes vasuti szolgálatot, mely sok esetben vért, életet követel, — mely sok esetben özvegyet, árvákat hagy maga után! Fordítsuk meg az érmet s mit látunk ekkor? — Az utasítások és rideg betűkön kívül semmit se. Az utasítások és rendeletek

daliás lovagja, a szép tűzérőhadnagy majd csak megmenti a pusztulástól és a boldog házasság révébe vezeti.

De keservesen csalódott.

Itt azután Budapesten egy bárónőhöz állott be társalgónőnek. Ez a menedék sem tartott azonban sokáig, mert az öreg bárónő egyszerre csak eltűnt s hely nélkül hagyta szegény Adelinát, ki azután kénytelen volt szállodában venni magának lakást. Ide kapott azután nemsokára leveleket a szülőitől, a melyben visszahívták, s így tudta csak megmagyarázni az öreg bárónő hirtelen elutazását, a ki talán egyenesen a leány szüleihez utazott, hogy hollétéről tudósítsa őket.

Adelina azonban, jóllehet minden pénze elfogyott s már napokon át egy cséze kávé volt összes tápláléka, nem engedett szülei hívásának, mert tudta, mi vár reá otthonában, hanem minden bizalmát a tűzérőhadnagyba helyezte. A várva-várt szabadító azonban nem jelentkezett, hanem jött helyette julius 28-án egy levél, melynek igen szomorú tartalma lehetett, mert a szép Adelina eltűnt a szállodából s másnap már csak hideg holttestét fogták ki a Duna hullámaiból.

Igy keresett szerelmes szívének, melyet annyi csalódás ért, szülőföldjétől távol, messze idegenben örök nyugalmat.

CSARNOK.

A boszorkány-átok.

(1) — Irta: Westall Vilmos. —

Egy ködös délután hat férfi ült együtt az „Irói kör“ dohányzó-termében.

Az egyik valami hírlap olvasásába volt elmélyedve, a másik fejét féloldalra hajtva, csendesen szunyókált székén, míg a harmadik egy szék hátsó támlájára gubbaszkodva, valami történetet beszélt el a többieknek, kiket az szerfölött érdekelni látszott.

— „Ötvenezer forint évi jövedelem“ — szaktitá félbe az elbeszélőt Cardew, — „kissé tán még is sok volna, Bouncer!“

— „Csak ugy mondom, a mint magam is halottam. Részemről semmiért sem kezeskedem.“

— „Elég az hozzá, hogy Teddy barátunk a mult héten a szerkesztőségben megjelenven, egy heti szabadságot kért, mint mondá, bizonyos örökségi ügy rendezése végett és midőn azt megtagadták neki, állásáról egyszerűen lemondott és a szerkesztőségből való kilépését írásban is bejelenté. Tegnapelőtt pedig a hírlapokban azt olvashattuk, hogy a Redfern-féle ötvenezer forint évi jövedelem örököse egy jól ismert londoni hírlapíró. A körülmények ily megiepő találkozására . . .“

pedig oly szűk marokkal mérnek az életet feláldozó szolgálatért anyagi segílyt, anyagi biztosítékot, hogy az alkalmazott családja a kenyérkereső sirba dőltevel nyomorba jut. Igaz, hogy az emberi szív jósága, mely az intéző férfiak kebelében dobog, többet érez a hivatalos eljárásnál, a méltánylásban a legszélső határon túl mennek s megadnak oly segílyt, oly kedvezményt, mi csak hatás-körüktől telik. Ez azonban csak egyéni dolog — ma így van, de változván a személy — holnap már a rideg betű fog dönteni. Az éj sötét fátylat borít a természetre, beborítja vele azokat a szegény vasutasokat is, kik mint félkaru, félkezű, bordatörött emberek, — mint éjjeli örök, kapusok kénytelenek tengetni életüket tovább — a mely állást nekik jószívű előljárók szereztek. Elmondhatni, alig van nagyobb állomás, melyen ily egy-két sérült alkalmazott ne küzködnék az élet nehéz gondoljaival. S miért van ez? Kérde valaki. Hát azért, mert a vasutas bekövetkező szerencsétlensége ellen intézete által biztosítva nincsen, — s ha fél kézzel-lábbal kenyér nélkül maradni nem akar, ha az utcza porában koldulni nem restelkedik, kénytelen mint kapus, mint éjjeli őrnövelni a vasuti rokkantak számát. Jó, ha ilyesmire szert tehet, — de hát ha ezek az állások is be vannak már töltve!

Marad az egyezkedés vagy a per. Az egyezkedésnél az intézet keze bizonyos határo-

hoz van kötve, a melyen túl lépni nem lehet, tehát ha ez nem sikerül, marad az utolsó menedék: az ügyvéd.

Már maga azon tény, hogy az alkalmazott saját kenyértadó intézetét kénytelen perrel támadni, — szomorú jelenség. Még szomorubb ez akkor, ha az illető oly ügyvédek keze közé kerül, kik a nyereség összeg 50%-kába egyezkednek ki vele előzetesen. Látjuk tehát, hogy a vasúti veszélyes és különleges szolgálatért az alkalmazott a vasúti intézet által különlegesen javadal-mazva nincsen, a szolgálat sajátosságából származó sok sérülés és halál ellen biztosítva nincsen. Sőt még azon szolgálata sincs díjazva, melyet a természet ellen való küzködésben tölt el.

Minden vasuti intézetnek összes — akár állandó, akár ideiglenes — alkalmazottját a bekövetkező balesetek ellen biztosítani kellene. Mai napság a tömeg balesetbiztosítások oly csekély díjjal eszközöltnak, hogy a vasuti intézetek talán kevesebbet adnának ki ily czímen, mint a mennyit ma napság részben egyezkedések, részben per utján kénytelenek kifizetni.

De van a dolognak még ethikai része is s az pedig azon nyereség, melyet a vasúti intézet alkalmazottainak szolgálatánál nyerne. Mert kimondhatjuk azt, hogy minden vasutas, tudva azt, hogy veszélyteljes szolgálat tétéle közben érhető szerencsétlensége ellen

— „Szóval, ön azt következteti mindebből, hogy a kérdéses ösmert londoni hírlapíró senki más, mint Teddy barátunk“ — veté közbe Scarlet, a ki magát novellairónak tartotta. — „Én azonban nem vagyok önnel egy véleményen, igen jól tudván, hogy az életben nem szokott előfordulni, hogy valaki egy szép napon csak arra ébredjen, hogy miliomos, és annál kevésbbé, ha az illető hírlapíró.“

— „No, én pedig megmaradok a mellett, hogy valaminek kell a dologban lenni, mert különben nem hagyta volna oda Teddy jól jövedelmező állását szerkesztőségünkben . . . Különben éppen itt jön ő maga . . .“

Erre az ujságba elmélyedt ur is hirtelen abban hagyta az olvasást, a szendergő felnyitá szeméit és mind a hat férfi a bámulat kifejezé-vel tekintett az ujonnan belépő felé, mintha száz esztendeje nem látták volna. Az ujonnan érkezett középtermetű férfi volt, gesztenyeszínű hajjal és rövidre nyírt bajuszszal, beretvált állal, előkelő mozdulatokkal s mosolygó, intelligens arczeal.

— „Hogy és miként van Teddy? Nagyon örvendünk, hogy láthatjuk önt, régi pajtásunkat. Épen önről beszéltünk!“

— „Valóban?! Igen megtisztelve érzem magamat“ — válaszolá az ujonérkezett, mialatt egész nyugodtan helyet foglalt az egyik széken.

— „El nem tudtuk képzelni, mi történt ön-

nel. Egy örökkévalóság, a mióta nem volt a körben.“

— „Több mint egy örökkévalóság, tiz napja legalább is.“

— „Biztos vagyok felőle, hogy valahol volt.“

— „Bámulatos, hogy eltalálta, Bouncer. — Igenis, voltam valahol. Hé, pinczér, egy szivart!“

— „Három vagy hat pennyst?“

— „Hat pennyst.“

— „Már látom, uraim — folytatta Teddy, miután rágyujtott, — „hogy önök hallottak valamit és most majd meghalnak a kíváncsiságtól. Nos, igen történt valami.“

— „Tudtam!“ — kiáltá Bouncer.

— „Miből?“

— „Nos hát, abból a fényüzésből, hogy hat pennys szivart rendelt, holott azelőtt ilyesmit sohasem cselekedett.“

— „Hja, azelőtt nem állt módomban az ilyesmi!“

— „És most módjában áll?! Hát olyan volt, mint mondják?“

— „Mennyit mondanak?“

— „Ötvenezer forintot évenként.“

— „Valamivel több.“

— „Gratulálok, szivemből. Hát hogyan történt? Sohasem hallottam, hogy gazdag rokonai lennének. Vagy valami ismeretlen jóltevő? Nem volna szives elbeszélni az egész dolgot?“

— „Nagyon szivesen, különösen miután cso-

intézete által biztosítva van, nagyobb szeretettel, önfeláldozással csüggne az atyáilag gondoskodó intézet érdekeinek előmozdításán, egybeforva ezzel, iparkodnék szolgálatát emberileg jól megtenni s a tapasztalható fásultság, nem törődömség kis mértékre lenne le szállítható.

A nem mindennapi életben az erkölcsi és anyagi rugók helyes arányú fenntartásáról kell gondoskodni, mert eredményeket elérni csak így lehet.

HIREK.

* **A görög királyné vasuti balesete.** Kattowiczból írják, hogy a görög kiálynét Oroszországba vivő vonat *Granicza* után orosz területen kisiklott. A baleset esti 8 óra 59 perczkor történt: egy teherkocsi, a hálókocsi és a szalonkocsi, a melyben a királynő tartózkodott, — siklott ki. *A királynőnek nem történt ugyan semmi baja, de az ijedtség okozta izgalmak igen hátrányosan hatottak idegeire.* A határ állomás főnöke a történet miatti félelmében állomásáról *megszökött.* Hir szerint osztrák területre menekült.

dálatos története van a dolognak, a mely valószínű legenda. Még boszorkány is van benne.

— „Legenda, boszorkány, egy hírlapíró és nagy vagyon! — kiáltá a novellairó. — „Ugyan mi fog következni?“

— „Három üveg pezsgő!“ — mondá Teddy nevetve.

Miután hírlapíró társai nagyot ittak egészségére és még egyszer szívből gratuláltak, elkezdte elbeszélni hogy mi történt vele,

— „Bár történetem rövid lesz“ — kezdé — „mégis messzire vissza kell mennem, egész a mult század elejéig. 1715-ben, ha nem csalódom, Sir Walter Redfern, Redfern hall ura, a vagyonában való örökösödést királyi jóváhagyással akképen szabályozta, hogy az halála után két fiára, aztán ezek egyenes leszármazóira, vagy ilyenek nem létében a férfi-ágon levő oldalrokonokra s ha ilyenek nem találtak, Sir Walter Redfern négy leányának utódaira akképen, hogy az idősebb ágból származók az ifjabb ágbelieket mindig megelőzzék. Az öreg halálála után a két fiu bele is ült az apai vagyonba, de nemsokára mind a kettő elhalt és pedig utódok hátrahagyása nélkül s azóta a vagyon mindig a kérdéses oldalrokonok kezében volt. Miután azonban most más azok közül a legutolsó is kihalt, vagy — a mi egyre megy — többnek létezése már nem tudatik, az örökség elfoglalása engem illet meg, mint Sir Walter Redfern legidősebb leányának egyenes leszármazóját.“

* **Életmentő diák.** A mult hó 24-én a Nagyszalatna felé robogó vonat majdnem áldozatul vett egy 5—6 éves paraszt-fiúcskát. A felügyelet nélkül hagyott gyermek gondtalanul elbámulva lépkedett át a sineken, nem is gondolva a már közelben robogó vonatra. Már csak 2—3 méter távolság volt a kisfiú és a vonat között, mikor a veszély pillanatában gyors mozdulattal rántotta el a kisfiút *Reisz Oszkár* III. gymnasiumi tanuló a vágányok közül, a ki így megmentője lett a gyermeknek.

* **Visszaélés vasuti jeggyel.** A rendőrség körözteti *Rendes Zsigmondot*, a *Közlekedés* című zuglap szerkesztőjét, a ki *Jakab Dezső* kereskedőtől azon ürügy alatt, hogy neki az államvasutak összes vonalaira érvényes szabadjegyet szerez, háromszáz koronát csalt ki a költségek fedezése czimén. *Rendes* valószínűleg Amerikába vitorlázott.

* **Menetidj-mérséklés.** A Máramarossziget és Kőkényes közötti forgalomban folyó évi szeptember hó 1-től kezdve a II. vonalszakaszú díjak helyett az I. vonalszakaszú megállapított díjakat fogják szedni.

* **A vasuti balesetek elhárítása.** Az utóbbi időkben történt vasuti balesetek következtében az államvasutak igazgatósága rendeletet adott ki, a mely szigoruan meghagyja a tisztviselőknek, hogy a vasuti balesetek elhárítására vonatkozó intézkedéseket pontosan tartsák meg. Különösen azokat a szabályokat kell megtartani, a melyek a kocsiknak az állomásokon való eltolására vonatkoznak vonatok érkezése idején. A vasuti üzletvezetőségek szigoru kötelessége fölügyelni, hogy a szabályokat pontosan megtartsák.

* **Verekedés a nyugati pályaudvaron.** A Hamburgban kiütött ács sztrájk miatt ottani ügynökök Magyarországra jöttek ács munkások szerződttetése czéljából. A felfogadott magyar munkások, összesen negyvennégyen, mult hó 26-án esti 9 órakor szándékoztak a külföldi ügynök vezetése alatt a nyugati pályaudvarról elutazni. Az elutazásnál megjelent több magyar ácsmunkás is, a kik az elszegődött társakat visszatérésre akarván bírni, az elutazásról lebeszélni igyekeztek őket. A kapacitálások vége aztán az lett, hogy a munkások: az itthon maradók és az eltávonzi szándékozók között parázs verekedés keletkezett a nézeteltérés során, a mely között az ügynök is megkapta a maga ütlegeit. A verekedésnek csak a rendőrség közbelépése vetett véget.

* **A tanitók féláru vasuti jegye.** A budapesti tanítótestület azon kérelemmel fordult a kereskedelmi miniszterhez, hogy részükre is adjon féláru vasuti jegy kedvezményt. A miniszter leiratban értesítette a fővárost, hogy a *tanitók kérelmét nem teljesítheti.*

* **Három órás közlekedés Budapest és Bécs között.** A magyar kir. államvasutak által Budapest és Bécs között életbe léptetni szándékolt három órás összeköttetés tárgyában a próbavonatokkal megkezdett kísérletek *Steer* Emil főmérnök vezetése alatt egyre folynak. A *probavonatok 80–100 kilométer sebességgel haladnak. A legnagyobb sebességet Kőbölknél sikerült elérni, a hol 112 kilométer sebességgel száguld a vonat.* A Budapest Pozsony közötti ut 80 km. átlagos sebesség mellett 2 óra 51 percet vesz igénybe, míg 100 kilométeres sebesség mellett 2 óra 23 percet. Ezen a vonalon egyetlen stációt tart a vonat és pedig Érsekújváron, a hol 10 percig tartózkodik. A vonat teljesen új négy tengelyű kocsikból és teljesen új rendszerű mozdonyból áll.

* **Baleset a vasúti műhelyben.** *Schweisz* Gyula géplakatos a m. á. v. miskolci műhelyében egy gőzmozdony kormányművének javításával volt elfoglalva. E közben egy csapszög oly erővel ütötte homlokán a géplakatos, hogy bal szemé súlyosan megsérült. A szerencsétlenül járt embert a vasúti telepen levő lakására szállították, a hol most ápolják.

* **Elgázolt ezredes.** *Forestier* Walker ezredes, az egyiptomi angolcsapatok parancsnokának fő-hadsegédét *Helluan*-ban egy vonat elgázolta. Az ezredes meghalt.

* **Tűz a földalatti villamos vasuton.** A budapesti földalatti villamos vasut egyik kocsija a napokban, esti 10 órakor, a villamos vezeték kigyulladását követően lángba borult. Az utasok között nagy pánik keletkezett, a mit még inkább növeit az a körülmény, hogy a kocsivezető a közönség kívánsága ellenére nem akarta a kocsit nyomban megállítani, csak a legközelebbi megállóhelyen, a hol aztán az utasok szerencsésen minden baj nélkül el is hagyhatták az égő kocsit.

* **Osztrák-magyar-francia vasúti kötelek.** Augusztus 1-ével a közös füzethez az 1. sz. pótlék lépett életbe, mely a fődíjszabás czimlapjának megváltoztatását, az előszó és a kilométer mutató módosítását, illetve kiegészítését tartalmazza.

* **Megsérült raktári munkás** Vámos-Györk állomáson a kezelő tehervonatnál eszközölt kirakás alkalmával egy vastengely az ott foglalatostudó raktári munkásnak ballábara esett és egyik lábujját összezúzta.

* **Menettérti jegyek.** Folyó évi augusztus hó 1-jétől kezdve Zólyom-brézo állomásnak Beszterezebánya állomással való forgalmában 1 napi érvényűvel bíró mér-

sékelt áru menettérti jegyek adatnak ki. A menettérti jegy II. osztályon 2 korona 40 fillér, III. osztályon 1 K 50 fillér.

* **Egy expresse vonat égése.** A *new-york—chicagói* expresse vonat, mely 70 angol mértöldnyi gyorsasággal haladt, — *Trebeins* állomás közelében Ohio államban, — *belero-hant* egy szénszállító vonat elszabadult kocsijába. A vonat az összeütközés következtében kisiklott, úgy, hogy csak két kocsi maradt meg a sineken. Ezek az erős lökés következtében több száz méternyire visszafutottak. A *kisiklott kocsik között volt egy gázzzállító is, a mely telrobbant, égni kezdett és lángba borította az egész vonatot.* Az első kocsiban ülők *mind oda veszttek,* számosan pedig igen súlyos égési sebeket szenvedtek.

* **Leesett a vonatról** az elmúlt napokban Sátoralja-Ujhely állomás közelében *Panykó* József vonattárházó. Bár leesése magas fékről történt, az ijedségen kívül semmi baja nem esett.

* **Mérsékelt áru menettérti jegyek.** A magyar kir. államvasutak igazgatósága Szent István ünnepnap alkalmából a magyar kir. államvasutak, valamint a Kassa-Oderbergi vasut magyar vonalainak összes állomásairól az üzemükben álló helyi érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával mind a három kocsiosztályra nézve úgy a gyors, mint a személyvonatokon Budapestre mérsékelt áru menettérti jegyeket ad ki. Ezen jegyek folyó évi aug. hó 16–20. napjain — az utóbbi napon azonban csak a reggeli órákban — valamennyi személyszállító vonathoz (expressz vonatok kivételével) fognak kiadni. A menettérti jegyek 5 napig érvényesek oly módon, hogy a kiadás napját első napnak számítva, a visszautazást legkésőbb az 5. napon éjjel előtt meg kell kezdeni, megjegyezvén azonban, hogy a visszautazás legkorábban csak augusztus hó 20 án délután történhetik, korábbi visszautazás esetén a jegyek érvénytelenek. Utmegszakításnak sem menet, sem jövetkor nincs helye. Gyermekekre külön kedvezmény nem engedélyeztetik.

* **Nyári multság.** A zólyomi műhelyi alkalmazottak nyári multságukat az idén Zólyom-Füreden tartották meg. A rendezőség gyönyörűen feldíszítette az egész fűrdőt. Diadalkaput állított, koszoru füzérekkel ékesítette a tánczkört, de sajnos, az ég hatalmas záport zúdított alá a felhőkből. Hogy a nap ne vesszen kárba, az ügyes rendezőség kibérelte estére a nagy szálló disztermét és ott olyan multságot rendezett, a milyen régen zajlott le a falak között. A közönség szinte hullámzott a nagytérben. Az első négyest több mint 100 pár tánczolta. Csak a hajnal vetett véget a multságoknak. A derék rendezőség minden lehetőt elkövetett, hogy a multságoknak legalább erkölcsi sikere szép legyen.

* **Lopás a vasuti kocsiban.** *Lieder* Károly, karlsbadi lakos, kereskedelmi utazó Kassáról Miskolcra utazott. Egy vasuti kocsi-ban többemagával ült, s utastársai-val elbeszélgetett. Mikor Miskolcra szállott, legnagyobb meglepetésére azt vette észre, hogy 500 koronával terhelt bőrtárczája, mely ezeken kívül rá nézve nagy fontossággal bíró értékes okmányokat tartalmazott, elveszett. *Lieder* Károly gyanuja oda irányul, hogy utastársai közül valamelyik, a míg ő szundikált, kilopta a tárczáját.

* **Az államvasutak vagon vásárlása.** A m. kir. államvasutak igazgatósága a nemzetközi és a budapesti vagon-kölesönző részvénytársaságtól, valamint a magyar vasut forgalmi részvénytársaságtól külön-külön 500 teher szállító vasuti kocsit vett át.

* **Elgázolt öreg ember.** *Rahón* a Máramarosziget felől robogó vonat a vasuti sinen haladó *Godencsuk* László 70 éves jómódu földmivelőt, a ki teljesen süket volt, elütötte s testét teljesen szétmarcangolta. A vizsgálat megindított, de kiderült, hogy mulasztás a mozdonyvezetőt nem terheli, mert a gyorsan robogó vonatot hirtelen megállítani teljes lehetetlenség volt.

* **Szentolvajok.** *Hatvanban* a vasuti állomásról rendkívül sok kőszentet loptak el az utóbbi időben. Az éjjeli őrk kettős éberséggel ügyeltek fel a szénkészletre, de a tolvajok nyomára nem tudtak ráakadni. Végre is rájöttek, hogy a szentet apró 8–10 éves gyerekek lopkodják — a nappali órákban. Üres zsákokkal ólálkodnak a szénkészlet körül s alkalmas pillanatban meg-meglépnek egy-egy adag kőszennel. Legutóbb egy *Bóna* Sándor nevű kis fiut tetten is érték, a ki rá vallott társaira is és vagy tiz kis fiut és leányt meg is nevezett.

* **Öngyilkossági kísérlet.** *Dobos* András nagytornai illetőségű, 31 éves kassai kocsitoló öngyilkossági kísérletet követett el. Egy hatlövetű revolverből két lövést irányított a feje ellen. Mindkettő talált, de a szívós természetű ember eszméletén maradt. A mentők a kózkórházba szállították, a hol rendkívül súlyos sebei daczára erősen biznak felépülésében. Öngyilkosságának oka szerelmi csalódásban keresendő. *Dobos* ugyanis vadházasságban élt *Bodnár* Erzsébettel, a ki ismretlen okból eserbent hagyta. *Dobos* ezt annyira szívére vette, hogy véget akart vetni életének.

* **A szibériai vasut kiépítése** Szt. Pétervárról jelentik, hogy az orosz kormány 150 millió rubelt irányzott a szibériai vasut utolsó részének kiépítésére. Ez a vonalrész Sretensktől Blagowoscenszkig terjed.

* **Állomásnév változás.** A magyar kir. államvasutak igazgatóságának közlése szerint a kereskedelemügyi miniszter elrendelte a ruma-elenaki helyi érdekű vasut Klenak-Sabac állomás nevének *Klenak*-ra való változtatását.

Az étkező kocsik használata III. osztályu utasok által. A bajor-szász 125. és 126. sz., továbbá a D 27. sz. vonatokon, melyek *München—Lipce és München—Drezda* között közlekednek, a III. osztályu utasok is használhatják az étkező kocsikat, a melyek a mi vonatainkon csakis I-ső és II-od osztályu utasok által használhatók. A III-ad osztályu utasoknak 50 fillérért pót-jegyet kell váltaniok, hogy az étkező kocsit használhassák, ezen pót-jegyek a vonatvezetőnél kaphatók. A III-ad osztályu utasok csakis az étkezés tartamára maradhatnak az étkező kocsikban.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

— Közli: *Schmidt Károly.* —

1	9	6	13	23	Női név
7	4	5	19	14	A bátor ellentéte
15	17	22	20		Hasznos házi állat
16	2	21	3		A főváros egyik része
	10	5	12		Vízben élő állat
	11	18	8		Számnév
			1–23		Egy kedvelt népdalelső sora

Megfejtését f. é. 25-ik számunkban hozzuk, a megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki. Megfejtési határidő augusztus 13.

A f. é. 21-ik számunkban közölt háromszög-rejtvény megfejtése.

k	a	p	á	s
a	m	o	r	
p	o	r		
á	r			
s				

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás utján *Koncsér János* nyerte meg, kinek címére Szűts Jenő „*Vérnyomok a hóban*” című kötetét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. N. S. Tornallya. Az előfizetés május hó 31-én lejárt.

Caeres. A költeményt legközelebb közölni fogjuk.

T. L. A fenti üzenet önnek is szól.

Kiváncsi. A kérdezett ur már haza érkezett s legközelebb írásban is életjelt ad magáról.

B. D. A czikk mai számunkban megjelent. Múskor is szívesen látjuk.

Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Ifj. **Görgy László.**

Képtelen Történetek.

Jrta

Jfj. Görgey László.

(Irenruh.)

Tizenkét humoreszket, jó kedvű apróság! tartalmaz e könyv, melynek célja az olvasó földériteése, nevetető szórakoztatása.

Tartalma:

- Előszó.
1. Egy szerencsétlen flótás.
 2. A balesetbiztosítás.
 3. Ne keresd a boldogságot messze földön sohasem.
 4. A kalapok.
 5. Szerelmem története.
 6. Hajdan és most.
 7. A nazaréus.
 8. Mikor fedezték fel Amerikát?
 9. Az én pártfogoltam.
 10. Szer a rossz álmok ellen.
 11. Lovagias ügy Laposháton.
 12. A balsejtelem.

Ára 1 korona.

Kapható s megrendelhető a **Haladás** kiadó-hivatalában.

Könyvnyomdánk

a legdivatosabb anyagokkal és a legjobb gépekkel van felszerelve. Kiállítás és árak tekintetében versenyképes.

Elegáns kiállítás, pontos szállítás.

Könyvkötészetünk

ugy hivatalos, mint magán munkák készítésére be van rendezve.

Szalag-aranyozást, albumok, emlék-könyvek stb. elkészítését minden kivételben elvállalunk.

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

Széchenyi-utca 34. sz. **MISKOLCZ** a színházzal szemben

Hirdetések

Miskolczi Napló
részére jutányosan
felvételnek.

Dobozgyárban

bármily alaku és nagyságu
dobozok
a legrövidebb idő alatt
készítettek.

**Könyv és hirlap
kiadó vállalat.**

Telefon 62. sz.